

Orbán Viktor ünnepi beszéde az 1848/49. évi forradalom és szabadságharc 174. évfordulóján

2022. március 15. Budapest

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ünneplő Magyarok – határon innen és túl! Külön köszöntöm azokat, akik Kárpátalján vannak most velünk. Jó napot mindannyiuknak!

Egész jól nézünk ki. Sőt, nagyon jól nézünk ki. Talán még sohasem néztünk ki olyan jól, mint éppen ma. 143 napja, október 23-án találkoztunk legutóbb. Gyorsan elrepült. Akkor azért jöttünk össze, hogy megüzenjük az ismét kormánykerék mögé vágyakozó baloldalnak, hogy nem oda Buda, sőt most már, ha jól látom az esélyeket, nem oda Pest sem. Megüzentük: nem hagyjuk, hogy visszarántsák hazánkat a baloldali rémálomba, ahonnan tizenkét éve kimentettük. Megüzentük: nem engedjük, hogy ismét csődbe vigyék Magyarországot. Megüzentük, hogy Magyarországnak előre kell mennie, és nem hátra. Megüzentük, hogy mi itt, a jobboldalon nem vagyunk jámbor lúzerek, akik megijednek a baloldal mögött álló, mégoly' befolyásos nemzetközi médiától, a brüsszeli bürokratától vagy a mégoly' gazdag Soros Györgyöktől. Megüzentük, hogy harcolni fogunk.

És, kedves Barátaim, jól is harcoltatok. Nagyon jól. Áll mind a 106 képviselőjelöltünk, tartottunk több mint száz választási gyűlést Battonyától Nemesmedvesig, és bekopogtunk több millió ajtón. Erőnk és esélyeink napról napra nőnek. Nem is emlékszem, mikor álltak utoljára ilyen jól a csillagok 19 nappal a választás előtt. Megmutattuk az erőnket, és ez meghozta az eredményét. Ellenfeleink a legmélyebb tanácstalanság állapotában és a szétesés határán billegnek. Hiába bújt a farkas báránybőrbe, a csalárdság árát most meg kell fizetni. Az üstökösnek hitt miniszterelnök-jelöltjük mára csak egy földbe csapódott, kihült kődarab, és vele együtt beleállt a földbe az egész baloldali miskulancia. Ma együtt sóhajt az ország: micsoda szerencse, hogy most nem ezeknek a kezében van Magyarország kormányrúdjá! Végső kétségbeesésükben idehívták már Donald Tuskot is Lengyelországból. Idehozták azt a lengyelt, akit otthon is szégyellnek, aki először szétverte a saját pártját Lengyelországban, aztán szétverte az Európai Néppártot Brüsszelben. Donald Tusk maga a fekete macska, aki csak bajt hoz az ember fejére. Régi tanács, fogadjuk meg: sohase akadályozd meg az ellenfeledet abban, hogy hibát kövessen el.

Hölgyeim és Uraim!

Régi szokása a magyaroknak, hogy amikor az ország sorsa fordul, összegyűlünk, tanácskozunk, és közösen döntünk, hogyan kerülhetjük el a bajt, és merre vegyük az irányt. Ez a mi legnagyobb erőnk. Több mint ezregyszáz éve csináljuk ezt. Így volt Etelközben, Pusztaszeren, a Rákos mezején, a Duna jegén, és így volt 174 éve Pozsonyban és Pest-Budán is. Különbözőek vagyunk, ezerféle dologgal foglalkozunk, de amikor a szükség úgy kívánja, összehívjuk, és egységbe rendezzük magunkat, fiatalokat és időseket, férfiakat és nőket, városiakat és vidékieket, szegényeket és gazdagokat – minden magyart. Veszély idején az ország együtt dönt a jövőjéről. És tudjuk, nemcsak azok vannak itt, akiket a szemünkkel láthatunk. Itt vannak azok is, akiket csak a szívünkkel láthatunk: a daliás ősök, a híres vitézek, a bátor elődök. És itt vannak a még meg sem született gyermekeink, a leendő unokáink és dédunokáink, akik az eljövendő korok daliás hősei, híres vitézei és a mi bátor utódaink lesznek. Az ősök tanácsa, a mai küzdők és a leendők kórusa. Így van ma itt együtt Magyarország a nemzet főterén.

Komoly dolgokról kell beszélnünk. Háborúról és békéről, a haza üdvéről és a fenyegető veszélyekről. Legelőször is, kedves Barátaim, lássuk tisztán, mit akarunk. Mióta az eszünket tudjuk, mióta létezik közös magyar nemzeti emlékezet, a magyarok mindig ugyanazt akarták a Kárpátok alatt. Legyen béke! Legyen szabadság! Legyen egyetértés! „Legyen béke, szabadság és egyetértés!” – így mondták 1848-ban a márciusi ifjak. De ez nem maradhat pusztán óhaj, mert akkor elszáll, mint egy könnyű lehelet. A békéhez, a szabadsághoz és az egyetértéshez ugyanarra a dologra van szükségünk: erőre.

Gyenge nép nem kap békét, legfeljebb megkegyelmeznek neki. Gyenge nemzetnek nem jár a szabadság, legfeljebb hamisgulyás a barakkjába. Gyenge nép nem tud tető alá hozni semmilyen egyetértést, legfeljebb beletörődhet a sorsába. A béke, a szabadság és az egyetértés az erős népek jutalma. Övék a jólét, az önbizalom, a biztonság és a nyugodt élet. A szél mindig az erősek vitorláját dagasztja, az ő hajójuk mindig révbe ér, őket kedveli a szerencse, és ők mindig a talpukra esnek. Ezért álmotak Széchenyi, Kossuth, Petőfi és mind a többiek erős Magyarországot, és ezért álmodunk velük mi is. Erős országot akarunk, amely ugyan a természet törvényei szerint nem szakadhat ki a népek naprendszeréből, de mindig a saját tengelye körül forog, nem enged más bolygók vonzásának, és nem engedi, hogy idegen népek érdekei jelöljék ki a röppályáját. Ehhez erő kell, tekintélyt parancsoló erő. Ezt az erőt

gyűjtjük, ezt az erős Magyarországot építjük évről évre, ezt tesszük tizenkét éve. Ezért támogatjuk a családokat, és ezért hoztunk létre egymillió új munkahelyet. Ezért adóztattuk meg a multikat, csökkentettük a rezsit, és ezért küldtük haza az IMF-et. Nem térített el bennünket se árvíz, se migráció, se világjárvány, és azt akarjuk, hogy ne térítsen el ettől se a háború, se a baloldal április 3-án.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ünneplők!

A világ legszebb országa a miénk. A világ legszebb nyelvét adta nekünk az Úristen. A világ legtalálékonyabb emberei születnek ezen a földön, akik paprikából csinálnak C-vitamint, akik össze- és szétforgatható kockát fabrikálnak, és akik célzott vakcinalövésekkel terítik le az ismeretlen vírusokat. És ez a jószívű emberek országa is: csupa nagyszerű ember, Szent Erzsébettől az életükért futó menekülteket ma is segítő ezrekig. Ez mind szép és mind remek, de ez mind nem elég. A szépségből, leleményből és nagylelkűségből csak akkor lesz boldog ország, ha mindez erővel párosul. Legyen előbb erőnk, és aztán legyen igazunk, és ne fordítva. 15 milliónyian vagyunk a világban. Nálunk hatalmasabb országok látókörében élünk: németek, oroszok, törökök és legújabban amerikaiak. De ez nem ok a kishitúségre, se a félelemre, és végképp nem ok az önfeladásra. Az erő nemcsak izom kérdése. Az oroszánt nem lehet lebirkozni, de lehet homokot szórni a szemébe, a medve szkanderben verhetetlen, de lehet az orrába karikát és láncot fűzni, a farkast verembe is lehet csalni, és mi tudjuk, hogy a vadkanból is lehet pörköltet csinálni.

Kedves Barátaim!

Egy országnak legelőször is a lelkében kell erősnek lennie, mint a márciusi ifjaknak. Mi magunk tűzzük ki a céljainkat, és azokról senki sem beszélhet le bennünket. Nem ostorozzuk, és nem sajnálatjuk magunkat, amiért magyarok vagyunk, és nem hagyjuk, hogy más ostorozzon minket, vagy sajnálkozzon rajtunk. Nem hajlongunk, nem kushadunk, és nem rejtjük véka alá a véleményünket akkor sem, ha ez nem tetszik másoknak. Nem vágyunk arra, hogy mindenkivel megszerettessük magunkat, mert ez úgyis lehetetlen – és nekünk sem tetszik mindenki. Nem irigyeljük mások sikerét, egyszerűen jobbak akarunk lenni náluk. Nem félünk a változástól, mert lehetőséget látunk benne, és nem félünk az ellenfeleinktől sem, mert a ránk dobált kövekből lépcsőt építhetünk magunknak.

Amikor 2010-ben a leggyengébb volt Magyarország, és ismét ránk maradt a kormányzás, megfogadtuk, hogy eltántoríthatatlanok leszünk, bízni fogunk a minden akadályon átrepítő közös akaratban, mindig kiállunk Magyarorszáért, és soha, de soha nem fogjuk feladni egyetlen percre sem. Ez történt velünk, ez a változás ragadott magával bennünket, ez vitt előre, ez emelte fel Magyarországot, és juttatott el bennünket oda, ahol most állunk. 200 ezerrel több gyerek született, mintha a baloldal maradt volna kormányon. Aki dolgozni akar, annak jut is munka. Van nemzeti alkotmányunk és egymillióval több új állampolgárunk, és mind a 15 millió magyarnak van anyaszája. Egy az ország, egy a haza és egy a nemzet! És végre van beleváló külpolitikánk. Képesek vagyunk lezárni a határokat a migránsok előtt, lesz ütőképes hadseregünk, világszínvonalú hadiiparunk és tiszteletet parancsoló egyetemünk. A nyugati világ legnagyobb kulturális fejlesztései Budapesten történnek, és egymásnak adják a kilincset a világ legnagyobb sportrendezvényei. A magyar név megint szép lesz, méltó régi, nagy híréhez, mert a világ csak azokat tiszteli, akiknek van mersük és erejük, hogy kiálljanak magukért.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Azt is tisztáznunk kell, hányadán is állunk a háborúval. Emberemlékezet óta nem volt ilyen március 15-énk. Kitért a háború a szomszédunkban. Abban az országban, ahol magyarok százezrei élnek. Katonáinknak és rendőreinknek a déli határ mellett most már a keleti határunk biztonságát is fegyverrel kell garantálniuk. Köszönet érte! Minden idők legnagyobb humanitárius segélyprogramját működtetjük. Itt dörömböl az ajtónkon a Nyugat-Európában már pusztító energiaválság. két évünk ráment, hogy végre legyőzzünk egy száz éve nem látott világjárványt, s ha mindez nem lenne elég, itt van még nekünk a magyar baloldal is. A veszélyek korába léptünk. Most nincs helye a hibázásnak, nincs tere a kapkodásnak, és nem engedhetünk meg magunknak egyetlen rossz döntést sem. Magyarország világok határán fekszik; Kelet és Nyugat, Észak és Dél között. Errefelé a háborúkat nem értünk és nem a mi érdekünkben vívják. Úgy szokott lenni, hogy akárki győz, mi rajtavesztünk. Közép-Európa csak egy sakktábla a világ nagyhatalmai számára, és számukra Magyarország is csak egy bábu. Hol az egyik akar minket a frontvonalba tolni, hol a másik. Ha céljaik úgy kívánják, és mi nem vagyunk elég erősek, akkor fel is áldoznak bennünket. Történelmünkben túl jól ismerjük a háborúk természetét. Vannak országok, amelyek háborúval akarják elérni a céljaikat, de mi tudjuk, hogy az a legjobb háború, amit sikerül elkerülni. Oroszország az orosz érdekeket nézi, Ukrajna pedig Ukrajnáét. Se az Egyesült Államok, se Brüsszel nem fog

magyar fejjel gondolkodni és magyar szívvel érezni. A magunk érdekeit nekünk kell képviselnünk – higgadtan és bátran.

Barátaim!

A mi érdekünk az, hogy ne legyünk gyalogáldozat valaki más háborújában. Ebben a háborúban mi semmit se nyerhetünk, de mindent elveszíthetünk. Ebből a háborúból ki kell maradnunk! Egyetlen magyar sem kerülhet az ukrán üllő és az orosz pöröly közé, ezért se katonát, se fegyvert nem fogunk küldeni a harcterekre.

Barátaim!

A baloldal elvesztette a józan eszét, és holdkórosan beletámolyogna egy kegyetlen, elhúzódo és véres háborúba. A baloldal magyar katonát és magyar fegyvert akar küldeni a frontvonalba. Ezt nem fogjuk megengedni. Nem hagyjuk, hogy a baloldal belerángassa Magyarországot ebbe a háborúba! Nem hagyjuk, hogy a baloldal katonai célponttá tegye Magyarországot, célponttá tegye az itthoni és a kárpátaljai magyarokat! Mi, magyarok jól tudjuk, hogy kik szokták bezsebelni az efféle háborúk hasznait. Elég erősek vagyunk, és ellenállunk a baloldal és a mögöttük álló háborús bajkeverők terveinek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Novák Katalin, az új köztársasági elnökünk – Isten éltesse! – azt mondta: a nők a békét akarják megnyerni, és nem a háborút. És úgy látszik, megint az asszonyoknak van igazuk. A háború rombol, a béke épít. Az édesanyák tudják, hogy húsz év kell egy ember felneveléséhez, de húsz másodperc elég az elpusztításához. A nők nem Kelet és Nyugat harcát látják, hanem ukrán és orosz édesanyát, árván maradt gyermekeket, lelőtt családfőket, fiúkat és apákat. Szankciók kényszerítő ereje helyett nélkülözést látnak. Ha véget akarunk vetni a háborúnak, ha azt akarjuk, hogy Magyarország kimaradjon a háborúból, hallgatnunk kell az asszonyokra. A legjobb pillanatban lett – először történelmünk során – éppen egy nő Magyarország köztársasági elnöke.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ennek a háborúnak nem lett volna szabad megtörténnie. Magyarország minden tőle elvárható és tőle telhető meg a béke érdekében. Nem zárhatjuk ki, hogy a parlamenti választás és a népszavazás napján a szomszédban még dörögnek a fegyverek. Ilyen választásunk sem volt még. De a háborús veszély nem csökkenti, hanem növeli, sőt az egekbe emeli a választás tétjét. Békepárti jobboldal vagy háborús baloldal? Építkezés vagy rombolás? Előre vagy hátra? Mi azt mondjuk, őrizzük meg Magyarország békéjét és biztonságát. Aki a békére és a biztonságra szavaz, az a Fideszre szavaz. Keresztény szívvel kell éreznünk, és magyar fejjel kell gondolkodnunk. Most mindenki láthatja a különbséget a szomszédból, harcok elől, összekapkodott csomagokkal és gyerekekkel menekülő, rémült nők és a több ezer kilométerről érkező, határunkat megostromló migránsok között. Magyarország segít a menekülteknek, de továbbra is elutasítja a migrációt. Mi sem tudjuk, mi lesz a háború vége. Nem tudjuk, mit hoz a jövő. Minden eshetőségre készen kell állni. Olyan kormány kell, amelyet nem érhet meglepetés, és amelyik nem most merészkedik ki először a nyílt vízre. Ez most nem az amatőrök órája, ez most nem a dilettánsok ideje. Mi nem vagyunk kezdők, és éppen elégszer láttunk már karón varjút. Ráadásul sokan vagyunk, erősek vagyunk, és egységesek vagyunk. Egységesek vagyunk, és ezért meg fogjuk nyerni a népszavazást is, amellyel a nyugati világon végigsöprő genderőrületet megállítjuk Magyarország határainál. A családjainkat és a gyerekeinket meg fogjuk védeni! Az apa férfi, az anya nő, a gyerekeinket pedig hagyják békén!

Tisztelt Ünneplők!

Hazánkra nagy veszélyek leselkednek, és nagy veszély ellen a nagy győzelem a legjobb orvosság. Meg is van erre minden esélyünk, feltéve, ha az előttünk álló 19 napban mindenki elvégzi a munka rá eső részét. Egyszer megkérdeztem Schwarzeneggert, hány fekvőtámaszt csinál egy nap. Azt válaszolta: csak onnan számolom, amikor már fáj. Így vagyunk ezzel mi is a kampányban. Ilyenkor a fájdalom a barátunk, ilyenkor kell rátenni még egy lapáttal. Kérlek Benneteket, tegyetek rá még egy lapáttal!

Azt hiszem, mindent megbeszéltünk. 31 napja, hogy kilovagoltunk. Nagy távolságot tettünk meg, és rengetegen csatlakoztak hozzánk, mellettünk áll az ország. Ezt a választást meg kell és meg is fogjuk nyerni. Megnyerjük, és akkor béke, biztonság és nyugalom lesz Magyarországon. A mai napon a tanácsot megtartottuk, most befordulunk a célegyenesbe. 19 nap menetelés vár ránk, és a végén, április 3-án megívunk velük. Induljunk hát, és nyerjük

meg életünk legfontosabb csatáját! Adjuk meg nekik, ami jár, és védjük meg Magyarországot!
Mi, magyarok együtt, nem másért, hanem egymásért. Magasba a zászlókat! Fel, győzelemre!
A Jóisten mindannyiunk fölött, Magyarország mindenek előtt!

Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!